

Picnic

Na Caterina, que ara jau a l'ombra
escolta el transistor, farà l'amor,
si Déu vol, aquest vespre,
amb el marit d'una amiga que passa
les vacances a un poble de la costa.

Na Caterina és progressista i pensa
que el temps, com els gelats, es fon de pressa
que més val, si es pot, aprofitar-lo.

Fa una tarda feixuga com un tàlem
i ran de l'aigua xisclen les falzies.

Na Caterina s'ha adormit i ensenya
mig pam ben bo de cuixa. Hi ha xivarri
de criatures vora el riu i, a l'ombra,
gent que berena somnis amb tomàquet
ja fa vint segles.

Dorm, Na Caterina,
i ronca —o, ben mirat, potser sospira—
mentre el marit —el seu—, inalterable,
llegeix un llibre de cow-boys i fuma.

Miquel Martí i Pol, *El poble* (1989), edició Ed. 62-FGC, Barcelona, 2006, p.
49.